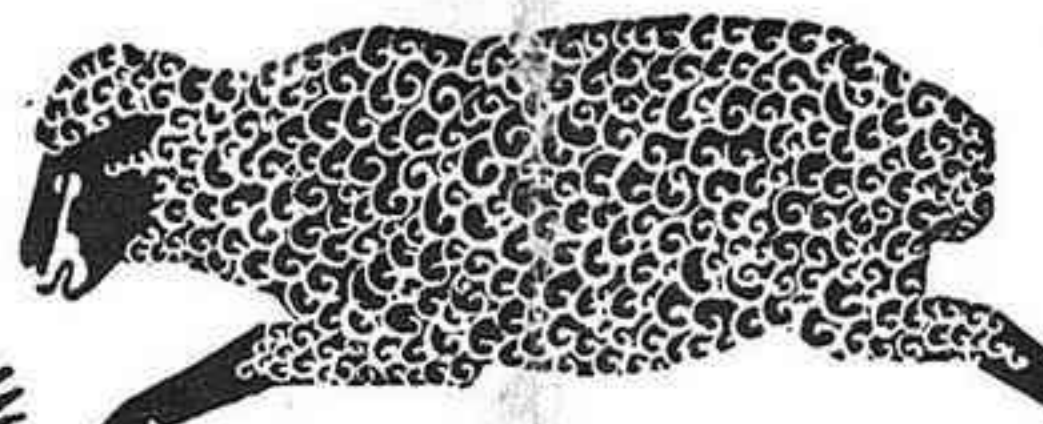

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

La grip és l'únic paper no afectat per la crisi. Compreu-ne.

Any III - Núm. 85

Barcelona, 31 de gener de 1933

Preu: 20 cèntims

La Lliga es modernitza

ELS VELLS es rejuvencen i ELS JOVES rejuvencen el partit

Els nous Estatuts seran absolutament diferents dels antics.

La imminència rabiosa, a menys que no es tracti de la ràbia imminència, de la celebració de l'Assemblea Magna— a menys que no es tracti de la Magna Assemblea— de la Lliga Regionalista, ens ha compellit, moguts pel sacratíssim deure informatiu, a temptejar les opinions dels prohoms de l'esmentada Lliga, encara Regionalista, per bé que a punt de deixar d'ésser, almenys, una cosa o l'altra.

El que ens diuen ELS JOVES

Vista la unanimitat de criteri de les figures més respectables de la Lliga, decidirem anar a veure l'element jove del partit.

El senyor Octavi Saltor, parla

—El que jo faré a l'Assemblea? Molt senzill i molt patriòtic: hi tindré un lloc de venda de patates frites.

El Sr. Narcís de Carreres, parla

El secretari d'Unió Catalana, quan li explicarem l'objecte de la visita, ens mirà i ens féu l'ullet. —Què faré? No li ho puc dir; vostè comprendrà... el futur president de la Lliga, o com s'anomeni la Lliga, s'entén... la més elemental discreció...

El que ens diu el Sr. Abadal

Trobarem el president de la Lliga davant d'un plat de farina lacteada i, naturalment, el primer que li preguntarem era si hi havia gana.

—Ta, ta, ta, tatata, tata—ens respongué amb veu feble que no arribà prou clara al repòrter, perquè la significació de les paraules resultés prou precisa.

Entrarem en matèria:

—Quins són els projectes de la Lliga en l'Assemblea que es prepara?

—Ah, sí, l'Assemblea—sospirà.

—Són els nois, que volen manar. Aquesta República, que ens ha malmenat la joventut!

—I què pensen fer, vostès?

—Jo? Jo, miri, treure'm la barba. Els joves tenen raó!

—No ho digui, però és un truc. Tan bon punt la Lliga sigui dels joves, nosaltres hi organitzarem una «Senectut».

—...?

—Sortirem de puntetes per a no destorbar les profundes reflexions en què el senyor Abadal sobradament s'havia submergit.

El senyor Cambó, parla

—Sigueu breus—ens digué el secretari del senyor Cambó tan bon punt entrarem.

Li ho jurarem i ens deixà passar.

—Sigueu breus—ens digué el senyor Cambó tan bon punt ens veié.

Li ho jurarem i el senyor Cambó ens girà l'esquena. Aquestes bones disposicions ens encoratjaren a fer-li unes preguntes que, per ésser més breus, formularem a base d'interrogants i punts suspensius, com és costum a tots els intervisius:

—...?

—Miri, el metge m'ha dit que no parlés i a mi no em dona la gana de parlar.

—Així, vostè i el metge estan d'acord.

—Exacte. Què més?

—Els seus projectes en la nova Lliga?

—M'acabaré de treure la barba.

—Res més?

—Res més. Tanqui la porta.

L'amabilitat del senyor Cambó en permetre'ns que ens tanquésim nosaltres mateixos la porta en sortir, es pot considerar com un dels millors auguris per a la futura actuació de la Lliga.

El senyor Pere Rahola, parla

—¿No sabeu—ens digué amablement el senyor Pere Rahola—aquella anècdota d'en Vallès i Ribot?

—No, senyor.

—Doncs, us l'explicaré. I ens l'explicà.

—Una cosa que té molta gràcia—seguí dient—és el que li passà al Congrés a en Cánovas un dia que teníem una sessió molt moguda.

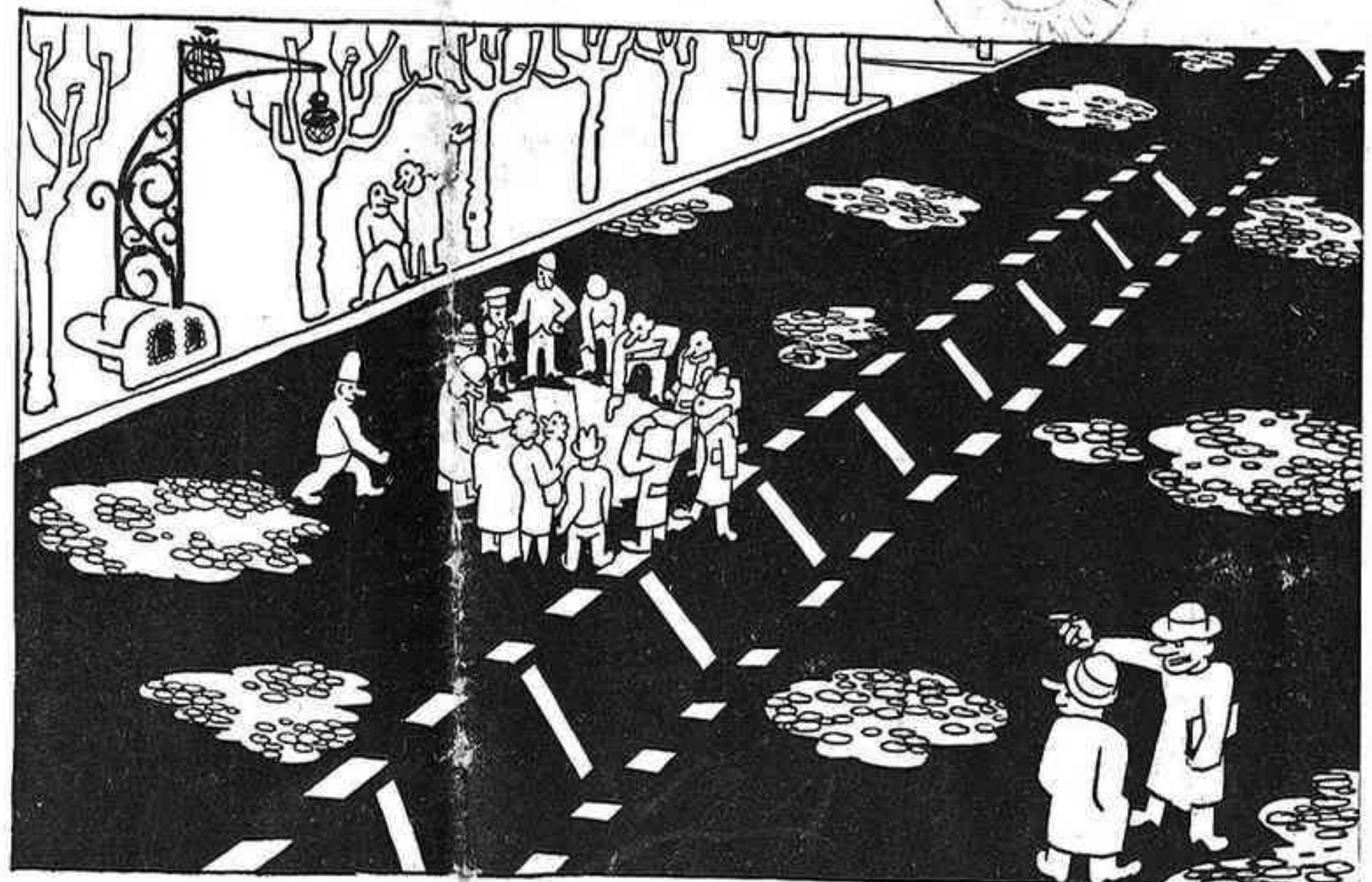
I ens explicà l'anècdota.

—Però encara en té més el que li va passar a en Prim un dia que el vaig trobar al «boudoir» de la reina Isabel.

I ens ho explicà.

Quan ens hagué explicat divuit anècdotes més, vàrem preguntar-li què faria ell a l'Assemblea de la Lliga.

—Jo? Hi aniré amb la barba afaitada!

AL PASSEIG DE GRACIA
—Què ha passat, ha esclatat una bomba?
—No, és un taxi, que ha caigut dins d'un sot.

“EL BE NEGRE” presenta els nous consellers

El BE NEGRE, sempre atent a les vibracions del moment, ha volgut obtenir informes de primera mà sobre els projectes que en el seu fur intern coven els nous consellers de la Generalitat. Per aconseguir-ho tinguérem la idea d'anar-los a veure. I el més curiós del cas, és que ho férem.

La nostra visita ens donà a conèixer els consellers als quals visitarem, i això ens facilità el treure'n una impressió. Aquesta impressió i les paraules que ens digueren els consellers és el que ens proposem de comunicar patriòticament als nostres lectors.

El Sr. Pi i Sunyer

Ponderat dintre de l'energia i enèrgic dintre de la ponderació, el senyor Carles Pi i Sunyer és el primer conseller delegat del Govern de la Generalitat, de la mateixa manera que el senyor Lluhi fou el primer cap del Poder Executiu, i els que succeïxin als que vagin

dimitint seran tots el primer en ocupar càrrec nou i important.

El senyor Pi i Sunyer, amablement ens diu:

—Cal tenir en compte, per a fer-se càrrec del que ha estat la crisi, que nosaltres, al contrari dels que han dimitit, creiem que el President de la Generalitat ha d'ésser el President de la Generalitat; res més que el President de la Generalitat. El President de la Generalitat delega les funcions que li sembla i les delega en el conseller delegat, que sóc jo, que per això ja no sóc cap del Govern com d'una manera tan petulant com excessiva havien anomenat el meu antecessor, i ell s'ho havia cregut. Jo, doncs, sóc conseller delegat, i no puc fer més que el que em deleguin. Si el que em deleguen surt malament, jo en tinc la culpa i la pago, i si surt bé és ben clar que essent funcions delegades, no és pas meu el mèrit.

—Ja; com si diguéssim, una mena de putxing-ball.

—Som al putxing-ball i hem de posar bulla. Però a la Prionor...

El Sr. Irla

Trobem el senyor Irla lleugerament absent per malaltia.

—I doncs, senyor Irla?—preguntem al conseller de Governació.

—Sí, miri, aquesta grip que em té allitat.

—I quan estigui bo, ¿els seus projectes?

—Veurà, allò que es diu, vostè ja m'entén.

—Anar tirant, veurà, no es pot matar tot el que és gras.

—...?

—Vol callar, burrrango!

I vàrem callar; l'illustre federal de tota la vida ens havia convençut.

El Sr. Dencàs

Trobem el bizarro conseller de Sanitat disposat a fer declaracions.

—Calla completar—ens diu el

La Política de Contingents L'oportunitíssima crisi de la Generalitat permet l'exportació de ministres a França

Alemanya també en voldria però s'ha d'accontentar amb menys.

París, 28. — Tan bon punt M. Paul ratlleta Boncour ha sabut que a Catalunya s'havia començat la vida nova de l'any nou amb una magnífica crisi feta expressa, ha reunit el Govern, que per trobar-se a França és generalment conegut amb el nom de francès, per tal de veure què es podia fer per a no deixar-se passar la mà per la cara.

Les deliberacions no han pas estat massa llargues, ja que tots els membres del Gabinet en saber la notícia han opinat immediatament el mateix que el seu president.

«La crisi, doncs, ha estat joc de ben poques taules i avui el Govern ha pogut anunciar amb orgull que França podia fer tot allò que pogués per una nació qualsevol d'Europa per jove que fos.»

Aquestes han estat les paraules textuales del cap del Govern dimissionari als periodistes. Aquests, però, no n'han pogut treure ni una més.

Hi ha inquietud sobre el substitut. L'únic que se sap és que no serà cridat el senyor Pere Coromines, perquè ja és ministre a Catalunya, i no ha tranquil·litat una mica el petit estalvi.—Fabra.

ALEMANYA TAMBE EN VOL

Berlín, 28. — Tot seguit de saber-se a aquesta magnífica capital de l'Imperi la notícia que el President de la Generalitat de Catalunya havia pres la iniciativa a Europa d'inaugurar la vida nova de l'any nou amb una bellíssima crisi, Von Schleicher ha anat a presentar el cas a la consideració del

(Segueix a la pàg. 2, col. 1)

pundonorós doctor—l'obra meritòria dels escamots de l'Esquerra, dotant-los d'una asèpsia perfecta. Els temps moderns exigeixen un treball net, si ben retribuït, i per això vaig comprendre tot seguit el pensament del President en donar-me aquest departament. Cal que les nostres intervencions vagin voltades de totes les garanties i que el pacient sàpiga sempre a què aténir-se: joc net i pulcritud en l'actuació. Per això ara estic organitzant una brigada d'escamots sanitari-quirúrgics mixtes que combinarà l'agressió amb l'auxili.

El Sr. Selves

Aquest home de visió clara i llarga, de llarga visió, diríem, ha trobat en el departament d'Agricultura i Economia el seu terrany més apropiat.

—Cal saber—ens diu—el temps i l'ocasió en què cal sembrar, i què cal sembrar. Entre els cultius de més rendiment hi ha el forestal; però cal saber, com he dit, quan s'ha de sembrar la gla perquè us doni un roure.

Don Pere Coromines

L'illustre autor d'«Els Fadrins de Sant Pol», nou conseller de Justícia del nou Govern, ens rep amabilíssimament i consent a llegir-nos un llibre que està acabant. Quan ha acabat la lectura, no el llibre, es mostra disposat a contestar les nostres preguntes. En fer-li la primera diu:

—Des del meu departament es farà des d'ara justícia seca i no grassa, com la que feia l'anterior conseller. Justícia seca i caigui qui caigui. Ja haureu vist que he començat amb bon peu aconseguint el processament dels complicats en la suspensió de pagaments del Banc de Catalunya, els senyors Albó i Recasens. I com han caigut aquests, aniran caient els altres—afegí l'illustre autor de «L'Ergástula».

I abans d'acomiarar-nos ens llegí un altre llibre que tenia, casualment, a punt d'acabar.

Lluhi.—Ja m'ho pensava que tindria imitadors. No es pot fer res davant de criatures.

President Hindenburg, el qual ha trobat molt natural que Alemanya seguís l'exemple.

—Alemanya— ha declarat Von Schleicher als representants de la premsa estrangera— no ha deixat d'ésser ni un sol moment una gran potència, i mai no deixarà que un petit poble vulgui passar-li al davant en qualsevol manifestació per avançada que sigui.

Com es pot suposar per aquestes paraules, Von Schleicher ha presentat la dimissió del Govern i Hindenburg la hi ha acceptada. Per tant, hi ha crisi. — Wolff.

DIFICULTATS A FRANÇA

París, 29. — Sembla que quan M. Paul rattlea Boncour va voler imitar el Govern de la Generalitat, no sabia ben bé el que es feia. Ara resulta que el President de la República es veu negre per a trobar-li substitut. M. Lebrun ha pregat, en conseqüència que segueixi, com és costum, despatxant els assumptes de tràmit, i, com no n'és, que escrigui al seu parent el senyor Millàs rattlea Raurell, ja que tant l'un com l'altre són rattletes, a veure si per Catalunya hi trobaria algú que el pogués substituir.—Fabra.

UN CRIT D'AUXILI

Berlín, 29.—La precipitació amb què Von Schleicher ha volgut imitar el gest de la Generalitat de Catalunya, ha posat el general Hindenburg en una situació difícilíssima. De moment, no sabia si cridar l'ex-kaiser o l'ex-kronprinz com a homes nous, o bé Von Papen o Hitler com a homes vells, quan recordà que el senyor Joan Alavedra, que tant de temps havia passat a Alemanya, era secretari polític del senyor Macià. Immediatament Von Schleicher ha escrit una carta importantíssima que ha estat tramesa per la via diplomàtica.

Per Berlín corre el rumor que el senyor Joan Alavedra es trobarà en el cas d'haver de renunciar a la cancelleria alemanya per tal de conservar el càrrec de secretari polític del senyor Macià. Hi ha gran expectació.—Wolff.

EXCUSES A ALEMANYA

Berlín, 30.—La resposta del senyor Alavedra a Von Hindenburg ha estat decepcionant. Li diu que el «pedido» havia arribat tard, ja que els quatre ex-ministres catalans havien estat expedits a França, aprofitant que el contingent trimestral no havia estat cobert encara.

Amb aquest motiu hi ha hagut una topada entre nacionalistes i comunistes, de la qual han resultat trenta morts i quaranta ferits.—Wolff.

ALEMANYA TROBA EL SEU HOME

Berlín, 30.—Quan els comunistes i els nacionalistes estaven organitzant una segona topada, ha arribat una carta de Barcelona que ha tranquil·litat els esperits, tant més quant la personalitat oferta urgentment pel senyor Alavedra sembla que és un «von» com una casa. Es tracta, no menys, que del senyor Von Bernat, cabdill dels cent homes del seu mateix nom, que podran reforçar la majoria en cas de perill. Com a torna ofereix el senyor Lleroux, però el regust francès d'aquest nom ha fet que fos rebut amb manifesta fredor. Per a evitar una nova topada entre els nacionalistes i els comunistes, Von Hindenburg s'ha afanyat a rebutjar, com és costum, el senyor Lleroux, i acceptar, com tampoc no és costum, el senyor Von Bernat.—Wolff.

Gran Café Espanyol

CONCERTS DIARIS de 10 a 12 nit pel Quintet Vilalta

TOTS ELS DIVENDRES Grans festivals i Concerts extraordinaris

Víctimes dels nervis

Moltes persones no encerten a dominar-se i són víctimes de llurs nervis. La sang viciada i el cos afeblit per manca de descaus i excés de treball, són causa de la irritabilitat nerviosa que tantes malalties produeix. Totes les persones tedioses i abatudes poden recobrar llur vigor prenent l'energia reconstituent POSFO-GLICO-KOLA DOMENECH. Aquest producte, que recomanen els metges per la seva fórmula científica, dona a l'organisme els elements necessaris per produir una ràpida tonificació. Venda: Lab. Domènech, Ronda S. Pau, 71, i farmàcies.

amb el cor a la mà.

La cançó del guàrdia Duran

El senyor Duran enganya els socialistes, el senyor Duran enganya els esquerrans.

Però els socialistes vindrà que ho sabran i el clavaràn fora— ai, pobre Duran!

Tan bonic que feia anar trampejant, mig raïm, mig figa, rient i cantant!

Fer de socialista, humil i constant, per aquells que et vegin només pel davant.

I d'amagatots, caute i vigilant, pagar la quota als del partit gran!

El pla ja comença a tirà endavant, tot això ja ruïlla sense un entrebanc.

Prò aquests socialistes, que són uns infants, no tenen pas gota de socialitzants.

I amb gran ignominia, fets uns piratans, m'expulsen— brra i amb mots mal sonants.

Sort que l'altra colla, que són esquerrans, fan l'orella sorda als meus ex-germans.

I em diuen: Escolta, Duran, ets un sant; Duran, ets un triumfo a la Casa Gran!

De la gestió teva, tan edificant, els teus ex-collegues enveja en tindran.

Quan vegin l'Esquerra lluir triomfant entre els seus grans homes el guàrdia Duran.

MÉS BE QUE A CAL SOGRE.

La victòria del general Dencàs en entrar al Govern de la Generalitat ha omplert de joia, no sols els escamots, sinó els seus addictes de Sant Andreu. En canvi, els addictes del doctor Cararach fan la cara llarga.

A Sant Andreu es dona el cas, en efecte, que el doctor Cararach és el president del centre de la Lliga mentre que el seu gendre, doctor Dencàs, ho és del de l'Esquerra. I per atreviar, els andreuencs en diuen, de l'un a Cal Sogre, i de l'altre a Cal Gendre. Ara a Cal Gendre s'hi està molt millor que a Cal Sogre.

—Pare! pare! els franvies serveixen per fer volar els coloms!

LES BARBES DEL SENYOR MACIÀ

El senyor Yebra, el conseqüent ancià dreta s'ha hagut de veure a les seves velleses perseguit per una de les desgràcies més cruels, que és la de veure's constantment confós amb l'adversari triomfant. El pobre senyor, vagi on vagi, rep l'homenatge dels admiradors del senyor Macià.

Tan bon punt se li acostava algú a saludar-lo somrient i respectuosament ja pot estar segur que el prenen pel President de la Generalitat i a ell van el somriure i l'homenatge.

No fa pas molt es passejava per Vallvidrera amb la seva filla quan li vingueren ganes d'enfilarse sol muntanya amunt. I ho va fer. Però al cap de poc un mossò de l'Esquerra amonestava la seva filla perquè el deixava exposat a un atemptat!

S'ha sentit tan perseguit per la glòria aliena que, no podent resistir més ha decidit deixar-se la barba.

I per obtenir un resultat més ràpid, la Cambra de la Propietat Urbana, de la qual és vicepresident primer, li ha fet pintar, per la seva galeria d'homes il·lustres, un retrat per Carles Vázquez, retrat en el qual aquest per no fer el retrat del senyor Macià, li ha avançat les barbes que el senyor Joan Adolf Mas Yebra té en curs de formació. Ara haurà d'ésser el senyor Mas Yebra el que haurà de procurar assemblar-se al seu propi retrat perquè no el tornin a prendre per altre.

VIES URINÀRIES

DEFECTES SEXUALS POLICLINICA FARRE PJOJON RAMBLA DE CANALETES, 11, 1.ª

Advertisement for XAMPANY LAVERNOYA, CAVES J. RAVENTOS, SANT SADURNI DE NOYA. Includes an illustration of a champagne bottle and glass.

CANVI DE TACTICA

Un membre de l'Esquerra es queixava del to que agafen de fa poc els editorials de La Publicitat, que trobava impropis del diari.

—Veuràs — li digué un d'Acció Catalana—, no et sapiga greu que agafem el to violent de L'Opinió, fins ara havíem seguit una política de braços oberts i cares parades; ara seguirem la de bala rasa i cossa al cap.

LA PREOCUPACIÓ D'AVUI

— Déu meu! Un altre cas de fracomel! — No senyor, no, es que m'he entret un brossa a l'ull.

UN REGIDOR DE PES

La desbandada del partit radical ha arribat fins a l'Ajuntament, sinó que no s'ha dit. El regidor Samblancat, que és president de l'Ateneu Radical de la Rambla del Centre, quan li varen dir que havia d'expulsar els dissidents va dir que trobava molt bé la disciplina del senyor Lleroux, però que trobava també molt bé el manifest dels indisciplinats, i en una votació que hi hagué derrotat per 173 vots contra 39 els radicals obedients, tot dient que els únics radicals eren ells.

El senyor Lleroux, però, havia dit que els dissidents havien de tornar les actes i el senyor Samblancat ni l'ha tornada ni l'han demanat encara.

Ara, que el senyor Samblancat no pot pas anar amb els radicals catalans, perquè ell és aragonès i parla sempre en castellà.

Ves per on podrà salvar la regidoria!

ESTRATEGIA

Un element de la Lliga explicava, després de la sessió de presentació al Parlament del nou Govern de la Generalitat, que el senyor Lluhi, parlant del discurs del senyor Ventosa i Calvell l'havia trobat fluix.

—Amb la papereta que tenia — diu que deia—, en Ventosa n'hauria pogut treure més partit.

—Però — afegeix l'element de la Lliga—, el senyor Ventosa feia la seva política i no la dels altres.

Advertisement for NO TOSSIU PASTILLES KLAM, LA PRIMERA US CONVENCERA. Includes an illustration of a person coughing.

La discreció

Si el senyor Duran i Guardia no hagués escrit cap carta segurament que la Unió Socialista de Catalunya no hauria enviat cap nota als diaris, no se'n hauria parlat a la sessió de l'Ajuntament i ningú no sabria que havia estat expulsat. No més havia de dimiir la tenència d'alcaldia, cosa dura és cort, però, què hi farem, hauria estat sense sorolls, hi ha mals que no volen soroll.

Aquests són els inconvenients d'ésser de l'Unió Socialista i de l'Esquerra. Si hagués estat de l'Esquerra i de l'Unió Socialista, com el doctor Aiguader, que ho fou fins fa uns mesos, no hauria hagut de deixar el càrrec.

Amb una carta que li haurien enviat expulsant-lo del partit, com al doctor Aiguader, tot hauria quedat resolt i en família.

Més val ésser discret que savi.

Advertisement for LA BORSA LAVIDA, featuring an illustration of a hand holding a key.

Table with financial data: CONTITZACIONS, Crisi (emissió catalana), Crisi (emissió francesa), Crisi (emissió alemanya), Crisi (emissió espanyola), Cap del Govern de Catalunya, Conseller Delegat, Funcions delegades, Uzeudums, Escamots (d'assalt), Escamots (Creu Roja).

Crisi, crisi, crisi i crisi. Aquest és el paper, el títol, el valor, la obligació i la devoció que fa forrolla a tot arreu... menys a Madrid amb gran desesperació dels possessors de Lacandrus que estan que trinen.

Es preveuen esdeveniments a curt plaç amb motiu de la reunió del Consell d'Administració de «Lliga Regionalista S. A.»

Advertisement for AU PINGOUIN, featuring an illustration of penguins.

TOTS ELS DIES SOPARS I RESSOPONS DANZANTS EL LLOC MES AGRADABLE DE BARCELONA

MENU 10 PESSETES

Frivolitats

Encara no ha estat vist el senyor Pich i Pon al «Primer Saló d'Humoristes de Barcelona».

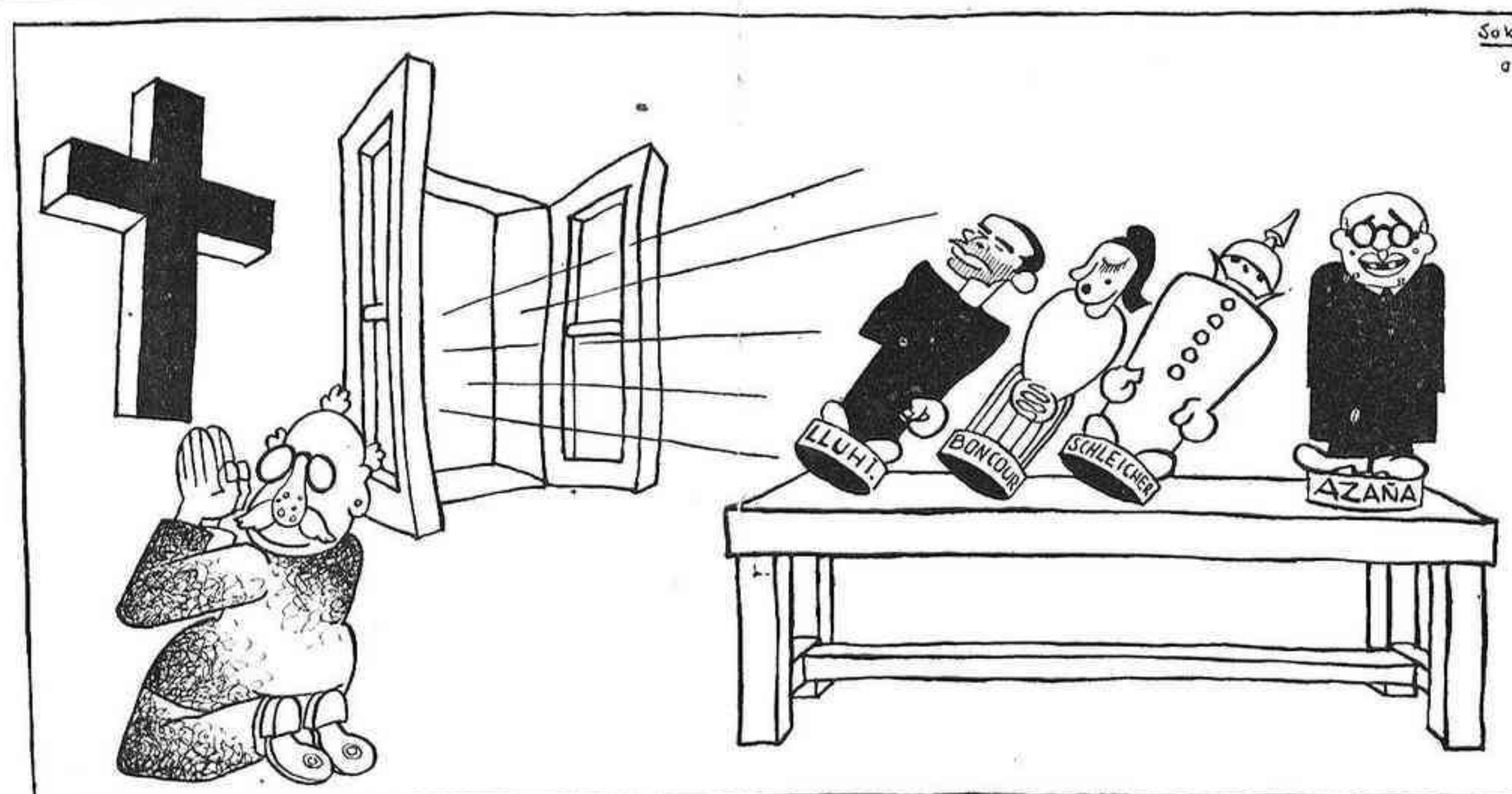
La incomprensió és general.

El nen Utrillo ha estat vist per Madrid sense Paco i sense Madrid.

En Lluís Capdevila segueix traduint obres del català.

Els humils han demanat augment de sou i una capsa de mitjons Molfort's.

Advertisement for RESTAURANT 'El Be Negro', featuring an illustration of a restaurant interior.

En Lleroux. — Ai Déu meu!, fes que aquest ventet no pari.

MOLT

LA PROXIMA ESTRENA D'EN SAGARRA

En atenció a EL BE NEGRE, el poeta Josep Maria de Sagarra ens concedeix un interessant interviu en vers, parlant de la seva pròxima estrena *El Cafè de la marina*.

Vàrem creure que per els nostres lectors fóra d'extraordinari interès conèixer, de boca del propi Josep Maria de Sagarra i de Castellarnau i de Primi Crexells i de Premi Ignasi Iglésies, conèixer algunes notícies relacionades amb la seva darrera producció teatral *El Cafè de la marina* i a tal fi ens adreçarem a casa seva disposats a anar-hi i tornar-hi totes les vegades que calgués fins a encertar-lo en aquell apreciat moment en què el més gran poeta de Catalunya, abillat amb un pijama de color de solució acuesa de subacetat de plom, fa veure que es fa la clemxa per espai de veïns i coneguts.

Al cap d'unes quantes vegades l'encertarem de ple i fou el mateix poeta el que ens obrí la porta tot disculpant-se: M'ha semblat com que tru-

quessin per això he vingut de dins; si els vostres llavis diguessin el color dels vostres fins...

—Home, veureu, veniem per a conèixer, primerament, el títol de l'obra que acabeu d'entregar a l'empresa del Romea.

La resposta va brollar dels llavis del nostre poeta fent un seràfic somriure:

El Cafè de la marina va semblar-me, de moment, que glosant lluc i sardina hi escauria bellament.

—I el decorat, amic Sagarra, quin escenògraf el realitza? En Fontanals, noi sensible m'ha pintat un decorat qu'enceixa, fent-lo assequible a viatjant i advocat.

—Perfectament, perfectament, i al vostre entendre, ¿com creieu que acollirà el públic *El Cafè de la marina*?

Al arribar aquí en Sagarra va dubtar uns instants d'ans de contestar i quan els hagué dubtat tota l'estona suficient que feia el cas va picar-nos maliciosament l'ullet (no el Jesús) i ens digué:

L'estrena n'és sempre esquiva com el vol de la cucut, en aquesta hora decisiva qui gemega ja ha rebut.

Començava a fer-se tard. En un campanar llunyà tocaven les conseqüències de la República (volem dir que les campanes només tocaven a mitja veu). Creguérem arribada l'hora d'acomiadar-nos de l'autor de *Les llagrimas d'Angelina* i li allargàrem la mà desitjosa d'estrenyar la seva, cada dia més prestigiosa i fecundament poètica.

Encara, des del carrer, oïrem aquest cordial verset de l'il·lustre guanyador del Premi Crexells:

Adéu-siau!
La tarda és bella
el cel n'és blau,
mor una estrella,
plora un gripau.

Teatre POLIORAMA
Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10775

Aquesta nit el clomoros exti **VOLVER A VIVIR**
Demà tarda l'exti del dia **SOL Y SOMBRA**
Demà nit i dijous tarda i nit **LA PROPIA ESTIMACIÓN**
Divendres tarda **SOL Y SOMBRA**
Divendres nit **LA PROPIA ESTIMACIÓN**
COMPANIA DE COMEDIA DE FRANCESC MORANO

Els pobres components dels diversos Jurats que s'en van per Catalunya aguantant llunes i més llunes a honor, glòria, benefici i prosperitat del Teatre Català Amateur, han trobat en el secretari del Co-

Grutes Sala Mercè
PALAU D'EN BANYETA
MONUMENTAL PESSEBRE
BAIXOS TEATRE OLYMPIA

Teatre Català Romea
Companyia VILA-DAVÍ

EL MISTERI DE LA QUARTA AVINGUDA

Cada dia s'actuen les localitats

mitè Organitzador del Concurs d'aquest any, En Claudi Fernández, un excellent i un afavoridor insubstituïble per llur economia corporal.

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia de vodevils i espectralment moderns

Primer actor i director: **JOSEP SANTPERE**

Nit i cada nit JA RIURE! JA RIURE!
amb el BARRILESC VODEVIL

L'AMO DEL GALLINER O LA CIGALA MAGICA

Estó a punt d'entrar en màquina el segon número **«EL PAPITU» SANTPERE**
Es despatxa en tots els Centres de localitats

El més important d'aquests detalls ha cregut amb molt bon encert Claudi Fernández que seria el que l'entitat concursant compensés les penes i fatigues dels membres del Jurat amb un sopar, més o menys suculent, que s'els dedicaria després de l'actuació de la Companyia.

Teatre Victòria
GRAN COMPANYIA DE SARSUELA DE LLUIS CALVO

Aquesta nit, estrena de la sarsuela en dos actes

LA MARAGATA

Protagonistes **CANDIDA SUAREZ**
JOAN ROSICH

Tots els dies: **LA MARAGATA**

La idea ha trobat bon acolliment entre la major part d'entitats i, unes més bé, les altres més malament, han obsequiat ja amb sengles sopars els expedicionaris.

OLYMPIA RING BOXA
Avui dimarts, a les 10-15
CAMPIONAT D'ESpanya PESOS MITJOS

Francesc Ros - Fèlix Gómez
(Campió) (Xallenger València)

SENSACIONAL COMBAT Arilla-Gori
(El gran rival) (Xallenger camp. Europa)

GENERAL: 2 Pesseïes

Macià — Sembla que em fan l'article...

No hi ha mal...

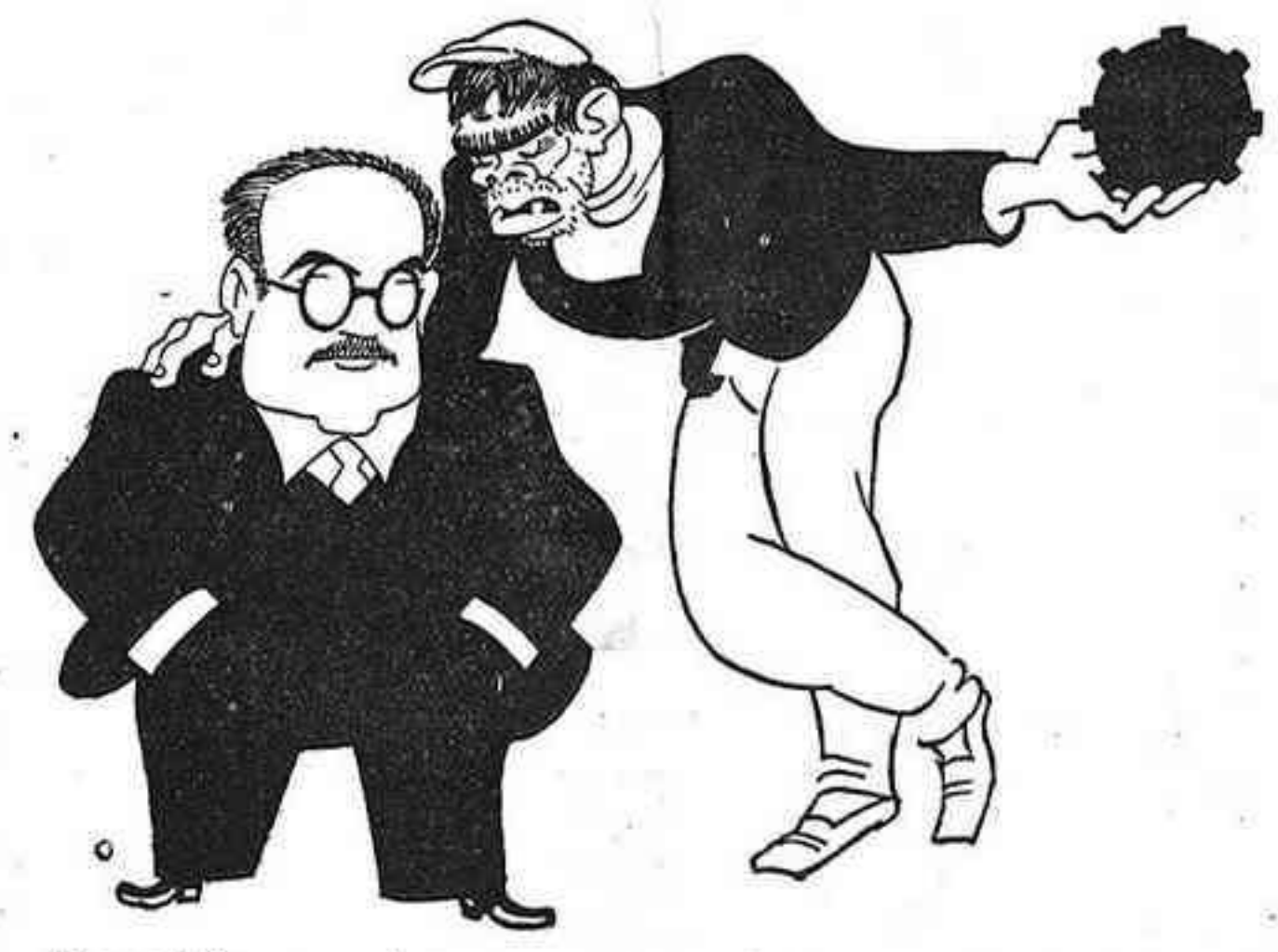
Tots els diaris s'han fet res-só de la sentència que un magistrat madrileny ha signat contra el fill del reputat comediògraf i fervent republicà del 14 d'abril senyor Muñoz Seca, condemnant-lo a quatre mesos i un dia de presó per haver insultat al President de la República.

GRAN TEATRE DEL LICEU
Temporada d'hivern, sota el Patronage de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Gran companyia d'Òpera. Direcció genl.: JOAN MESTRES CALVET

Avui, dimarts, a les 9. L'Òpera catalana llibre d'Angel Guimerà música de J. Pahissa.

GALA PLACIDIA
Dijous, nit, **AIDA** per Bruna Raso, Antoni Coriis.
Angel Rosini, Ettore Nave, J. Alsina
Dissabte, a les 9'15, **GALA PLACIDIA**
Diumenge tarda, a les 4'45, **AIDA** per els mateixos artistes del dijous

Dia 7, **HOMENATGE** al melaure mestre **AMADEU VIVES**, L'Emigrant, per l'**ORFEO CATALA**. Partitient per En Per e Coromines. Intermedi de Talisman i representació de **DOÑA FRANCISQUITA**

— Si ens deixa expandir, quan vingui el Comunisme Llibertari no el treurem de Governador.
— M'hi pensaré.

TÍVOLI
TOTS ELS DIES
LA OBRA MAE/TRA DE G. W. DAB/T

L'OPERA DE 4 SOUS
LA COMEDIA DE LA VIDA

Versió rigorosament íntegra
No apla per a senyoretas

Producció Warner Bros First National

«El Be Negro» recomana als seus lectors que vagin a veure el film que ha despertat la més opassionant crítica.

FOX

Què torieu si quedéssiu tot sol a la terra com a mostra d'home o com a record del sexe fort? Si això succeïx, voleu una gulo? no us hi encaparreu més; oneu a veure «El último varón sobre la tierra» i quedareu com un home

Tots els dies **SALÓ CATALUÑA**

ELIBERA
LES FIDELSCOMINES

AVUI NIT, AL **FANTASIO**

NO QUIERO SABER QUIEN ERES
Una comèdia musical encisadora i admirable

Música de **ROBERT STOLZ**

GUSTAV FROELICH
LIANE HAID

René Clair acaba d'estrenar a París el seu darrer film: 14 Juillet. Pel que hem llegit, es tracta d'una obra que continua la tradició iniciada per René Clair amb el seu inoblidable *Sous les toits de Paris*. Per tant, s'aparta de l'estil facciós i fantasista de *Le Million* i *A nous la liberté!* per tornar al realisme tendro i poètic, ple d'una delicada emoció popular, que René Clair maneja com ningú.

Demà, dimecres

URQUINAONA

ESTRENA EN SESSIÓ DE GALA a benefici de la Unió de Pilots Aviadors Civils de Catalunya

TITANEI DEL CIELO
Wallace **BEERY**
Clark **GABLE**

CONRAD NAGE, DOROTHY JORDAN, MARJORIE BLAKE, MARIE PREVOST

Patrocinada per l'Aero Club de Catalunya, Federació Aeronàutica Catalana, Escola d'Aviació Catalana i demés entitats de la regió

carra hi fan bonic. Perquè més que res és un film còmic ple de troballes que no us deixen reposar, que vol dir avorrit-vos, un moment.

RASPUTIN

Interpretat per **CONRAD VEIDT**

Demà, dimecres, estrena al **CAPITOL**

EDICIÓ C. I. F. E. S. A.
Distribuïda per Atlantic Films

Ja s'ha estrenat o reestrenat «L'Opéra de Quat' Sous», el film meravellós, potser el millor film de Pabst. Ara, el que falta és que així com la ràdio ens dona tantes inèpcies, ens donés de tant en tant aquella canço de mariners i que el públic es vagi acostumant a l'estranysa que li causa la sátira violenta que és tot el film. Es una pel·lícula que s'ha de veure més d'una vegada per comprendre-la, amb la circumstància que com més es veu més agrada. Això ho veurà el públic quan es projecti als cinemes de barriada.

El duaner—Escollit Joan, ¿per què no li claves una puntada de peu per a veure si és veritat? (Del «Lifes»-N. Y.)

Es curiós que de vegades per obtenir un bon film s'hagin d'eixalar els actors. Fins ara quan un director volia fer un gran film agafava una canya i inflava els seus actors. Ernst Lubitsch ho havia fet tant, que des de «El Desfile del Amor» Maurice Chevalier i Jeannette Macdonald semblaven un parell de globus i ningú no en podia fer res. Però ha vingut Mamoulian, que és aquell director que va fer «Els carrers de la ciutat», va punxar els globus i en va fer uns actors. I quan va tenir els actors va fer «Amame esta noche» que és un dels millors films que ha fet, i un dels millors films Paramount, que ja és dir.

Coliseum

Segona setmana

AMAME ESTA NOCHE

amb Chevalier i Mac Donald
Dirigit per Mamoulian
ÉS UN FILM PARAMOUNT

L'empresa del «Fantasio» fa un quant temps que ve evidenciant un extraordinari oportunisme en relacionar els títols dels films amb els fets polítics o simplement generals de l'actualitat del país. Així, per exemple, durant la setmana revolucionària al «Fantasio» projectaren *Bombas en Monte-Carlo* i fins ara que tot era comentar les desagradables sorpreses de termòmetre i les nevades que s'han registrat en els indrets més insospitats de la península *Borrachera de nieve* era el títol del darrer film projectat. No es pot negar que la relació és feta amb un tacte il·limitat, si bé caldrà reconèixer que hi hagué un film que fou passat amb una anticipació inoportuna.

PUBLI CINEMA
Passaig de Gràcia, 57
Telèfon núm. 79697

SESSIÓ CONTINUA de 3 a 8 1/2 i de 10 a 12

Localitat única, seient i pesseta

Noticieris, Reportatges i Documentals «FOX»

R. C. A. Photophone
Demà nou i important programa

orelles esgarrriades

Paradoxes

De la ressenya del combat Uzcudum-Bergomas és el present retall, aparegut a «La Publicitat» de dimecres passat: *L'espiaquer avançà els pesos dels dos boxadors: Bergomas, 193 quilos; Paulino, 93.* En Bergomas 193 quilos? Veteu una notícia que no ens acaba de fer el pes...

Atencions

D'un anunci inserit a «La Vanguardia» de dijous passat: *Sra. 50 años muy buena desea contr. matr. con pers. de 58 a 60 añ Sea católico y algo povic. Esc. 7195 Vergara, 11.* Es veu que a «La Vanguardia», per tal d'accontentar els anunciants, són capaçes dels diminitius més gratuïts.

Serenitat

Un altre anunci de «La Vanguardia» deia: **SERENIDAD** *deseo profesor. Escribir a 6703 Vergara, 11 (Ancios).* Es veu que el demanava un dels aspirants a les places d'aspirants a sereno creades recentment per l'Ajuntament.

«El Matí» fa un descobriment

«El Matí» de dimecres passat encapçalava la seva informació sobre el fred, entre altres títols, pel següent: *Com a nota curiosa dels temporals, cal remarcar que a Castelló nevà durant tot el dia d'ahir, després de més de cinquanta anys que no hi havia nevat cap hivern.* A Castelló estan de sort. Ja ens estranyava aquesta afició que tenen els valencians a fabricar gelats. Es veu que ho fan per aprofitar les nevades que cauen a l'estiu.

TOSTADERO - CAFÉ - RESTAURANT

Plaça de la Universitat, 3. Telèfon 34842

TARDA I NIT Grans Balls familiars per concurs d'orquestrs

Cal el permís de l'autoritat

En un article aparegut a Sol, escrit expressament per a comentar els successos anarco-sindicalistes i dir que tot plegat, si bé es mirava, era organitzat pel Govern, que obligava el «proletario» a revoltar-se; però que la Sol no hi tenia cap culpa, perquè mai no la voldrà tenir d'un moviment que fracassà — és clar — l'autor fa una definició que feia temps que l'opinió demanava.

Recalcamos que en numerosas ocasiones hemos enjuiciado los anhelos sociales ideológica y prácticamente distinguiendo entre evolución, revolución y revuelta. Hemos dicho que cuando un Gobierno, un régimen, una sociedad, dificultan la evolución que avanza, provocan la revolución. Y que cuando hasta a la revolución se les ponen trabas, se provoca la revuelta, la protesta violenta en la que más se arriesga a perder que a ganar el que a ella se decide.

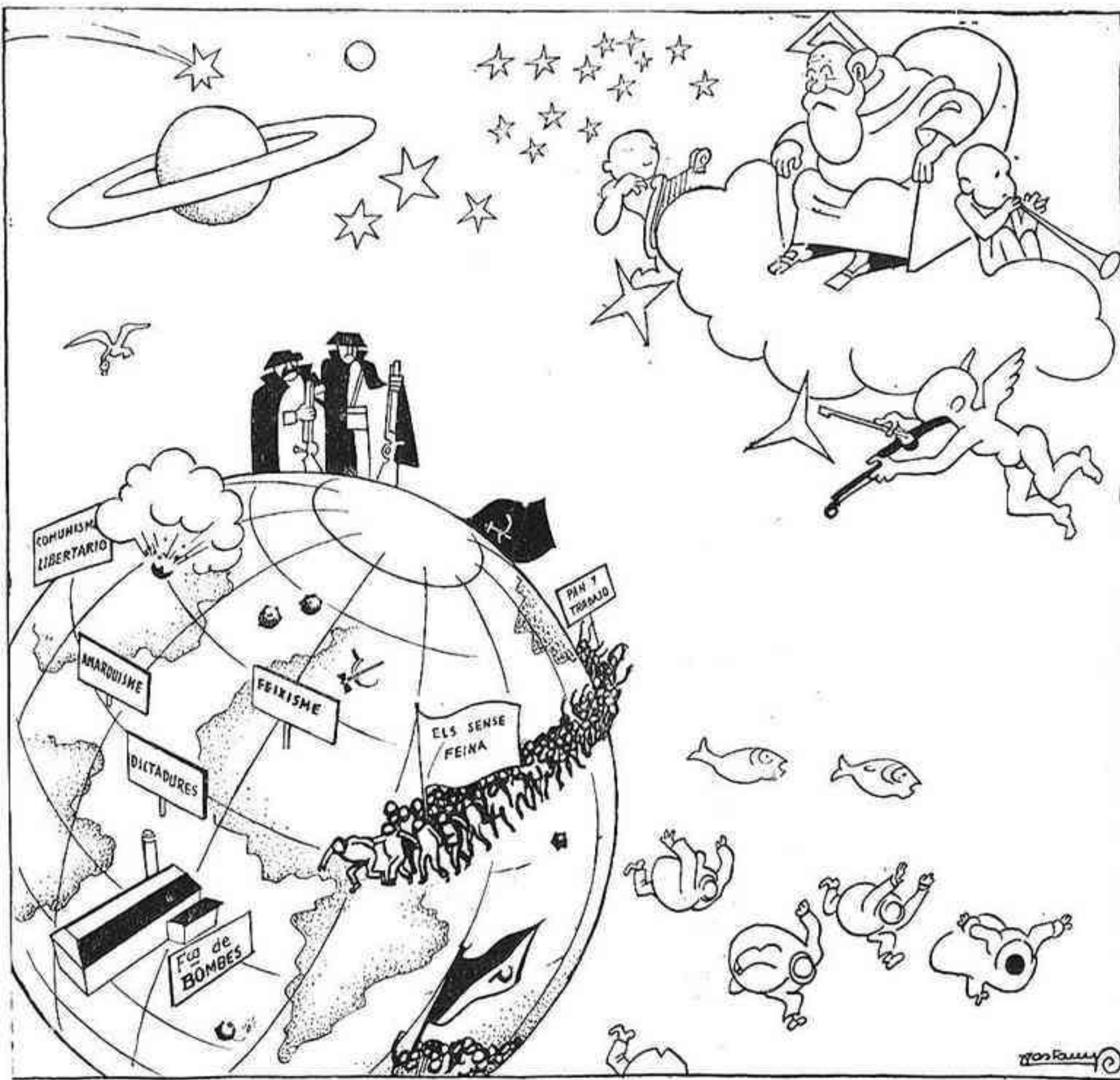
Ara les coses han quedat ben clares, i ja era hora: quan la «autoritat competent» prohibeix l'evolució, l'anarco-sindicalista ha de preparar la revolució; però si a darrera hora el Govern i les altres «autoridades competentes» també la prohibeixen, aleshores, anar a la revolta és una gran imbecilitat. Per això la Sol no ha volgut saber res amb el moviment d'ara, un cop fracassat, ni va voler saber res amb el del 12 de desembre de 1930.

HOLLYWOOD BAR-DANCING
Carrer Nou de la Rambla, 105
Telèfon 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

colossal èxit de la **DEMON'S JAZZ** Orquestra completa

Grans atraccions en la pista

EL PARE ETERN CONTEMPLANT LA SEVA OBRA MESTRA
Mac...! Vaig fer un pa com unes hòsties.

Les enquestes d'«EL BE NEGRE»

Vostè, què n'opina de la nova clausura del Parlament?

El fet que el Parlament de Catalunya hagi suspès novament les seves tasques fins a nou avis, ens ha mogut a fer una enquesta entre diverses personalitats, les manifestacions de les quals reproduïm a continuació.

CARLES PI I SUNYER

El President-delegat o el delegat del President del Govern de Catalunya ha contestat molt amablement la nostra pregunta: —Trobo que aquesta suspensió ha estat una gran pensada. —I això per què? —Perquè així tindrè temps per a preparar el meu pròxim discurs. —¿Es tracta d'alguna cosa important? —No, no és res d'importància, però vostè comprendrà el meu interès a quedar bé el dia que hagi de tornar a fer ús de la paraula. Després de l'èxit que em vaig apuntar amb el meu discurs de presentació, he de procurar estar preparat per a no defraudar els innombrables admiradors de la meua oratòria.

DON LACANDRU LERROUX

El cabdill radical que un dia d'aquests o dels altres formarà govern, es resista heroicament a parlar. Fidel al silenci que des de temps immemorial s'ha imposat,

no volia de cap de les maneres fer manifestacions. L'hem pregat i l'hem tornat a preguntar, però ell com si res. No volia trencar la consigna.

Le digo que no hablo y no hablo.

—Però home, no sigui lluç. Justament una vegada que li demanen la seva opinió pel període més ben informat del món. Que no, vaya. Que no hablo.

—Miri que li sortirà el nom al diari.

No insiste que no hablaré.

En vista que no en treiem res, vam agafar el barret disposats a anar per un altre. Però encara no érem a la porta, sentim que ens estrivaven l'americana. Era l'ex Emperador del Paral·lel.

Bueno, pues, vaya. Hablaré.

—Ja s'ho ha rumiat?

Diga que me sorprende a la par que regocija esta nueva suspensión. Dije una vez que había que hacer un inventario de mi silencio, pero me veo en la precisión de renunciar a dicho inventario. Todo silencio me parecería poco ante el que han iniciado los parlamentarios catalanes.

J. TRIAS DE BES

L'illustre catedràtic de Dret Internacional de la futura Universitat autònoma de Barcelona ens ha dit:

—Ja podeu fer constar la meua més enèrgica protesta.

—Així vostè tampoc no hi està d'acord?

—I és clar que no. Vaig venir

de Berlín expressament per aquesta nova etapa parlamentària i ja ho veu, tot ha estat arribar jo i tancar-se el Parlament.

—Això ra! Té una solució molt bona. Entorn-se'n a Berlín.

—Sí, eh? Perquè arribi a Berlín i l'endemà em facin tornar al primer tren?

A. ROVIRA I VIRGLI

L'heroic fundador de «La Nau» que ha naufragat més vegades d'ençà que el món és món, es va posar la mà darrera l'orella i ens va dir:

—Ja els ho deia jo que això no podia durar.

—Doncs miri, ningú no ho hauria dit. Vostè és un vident.

—És molt natural que en clima càlid com el nostre, que de més a més som a la vora del mar, aquests freds no poguessin durar.

—Què? Com?

—Vostè es pensa que jo m'entero de si fa fred o no en fa? Doncs sí que me n'entero. Encara que no el senti, lleixei el diari i sempre en vaig al corrent.

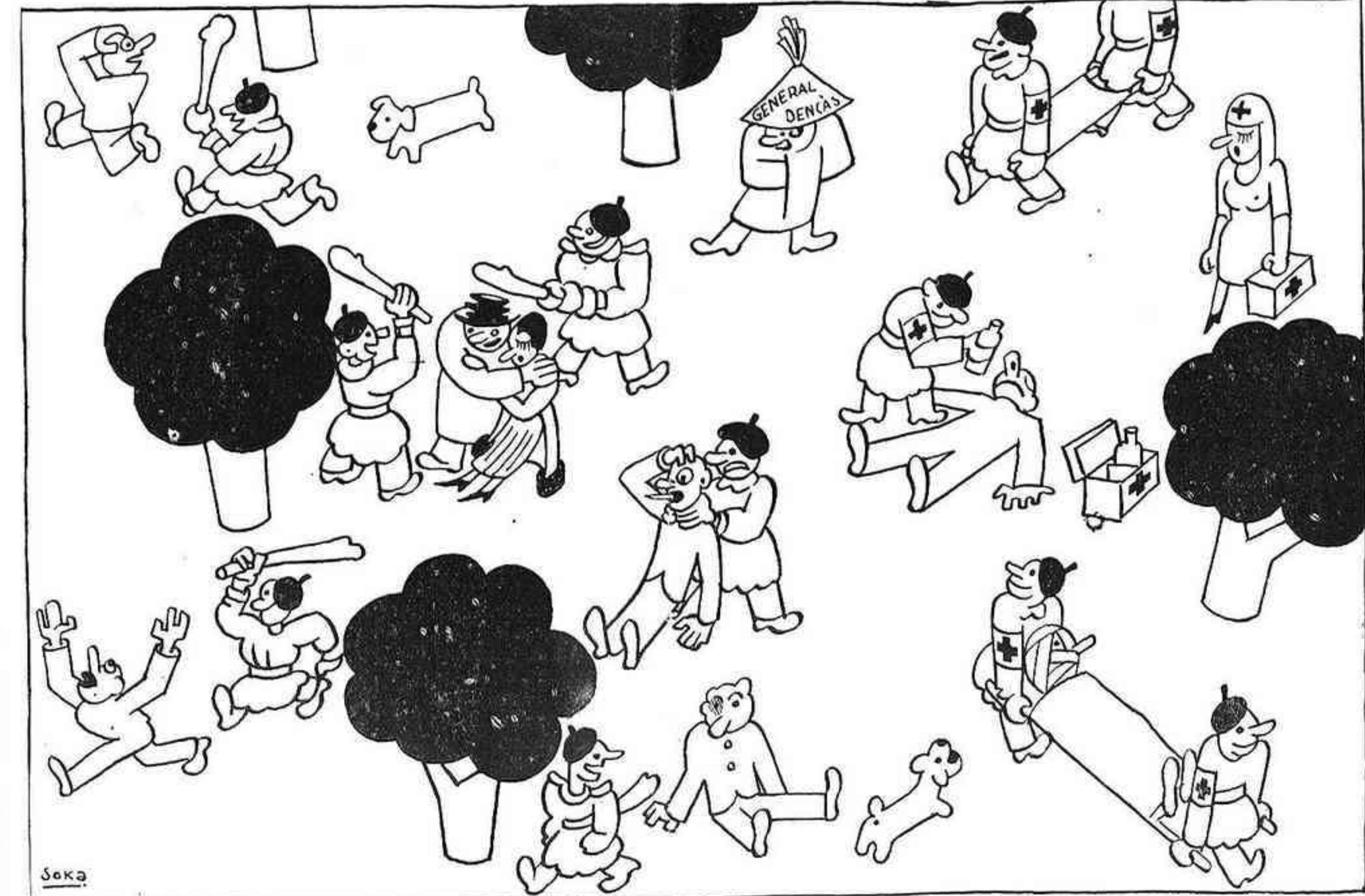
—Però si nosaltres li parlàvem de la clausura del Parlament de Catalunya.

—Per això mateix. Ah, i ara perdoni, però tinc pressa. Avui, vull ésser al Parlament a l'hora de començar. Tinc entès que l'etapa que ara iniciem serà brillantíssima i de llarga durada.

XOCOLATA

Amatller

ÉS MÉS QUE BO: ÉS EL MILLOR

LA NOVA ORGANITZACIÓ DELS ESCAMOTS

La saludable institució dels escamots que amb tanta pertícia dirigeix el General Dencàs adolia des de la seva fundació d'una lamentable falla que la feia un xic imperfecta. Ens referim al retard amb què en algunes ocasions eren aïllats els clients d'aquestes milícies esquerranes. Amb la inclusió del General Dencàs al nou Govern de la Generalitat, quedarà subsanada aquesta imperfecció, puix, aprofitant la feliç coincidència d'ajuntar el comandament suprem dels escamots i la cartera de Sanitat ha pogut crear un nou cos d'escamots de la Creu Roja, que junt amb els d'assall de tant benemèrita actuació faran un conjunt harmoniós, contundent i sanitari a la vegada, que sens dubte serà l'admiració de propis i estranys.

Les milícies hitlerianes han tramès ja un delegat per tal d'estudiar la nova organització directo-aseptica dels escamots.

Una alarma que sense ésser moragues resulta no ésser fabra

Ahir a les deu de la nit i en el precís moment que la policia es disposava a anar a prendre cafè, (que es l'única cosa que prenen i deixen prendre aquests honorables mantenedors de l'ordre públic) sembla que fou sobtada per una forta detonació que venia d'un celobert pròxim al lloc on es trobaven en aquells moments. La primera actitud de la policia fou amagar-se provisionalment dins una entrada i esperar els esdeveniments i el primer taxi que passés, però, com sigui que en aquella hora els taxis anaven tots plens, no tingueren altre remei que pensar-se al lloc del succeís disposats a descobrir totes aquelles coses que col·leccionen els redactors de «Estamp». Desgraciadament la sorpresa de la policia fou de les més desagradables que poguessin registrar-se: un cop estrellades les portes pertinents i tot amb arripes no ja un cop plegat es tractaria d'una simple i inofensiva fabrica de bombes de les que ara estan en boga, es toparen amb un monoco i el personatge que el portava, el qual, un cop identificat, resultà ésser el conegut aspirant a autor de teatre senyor Lluís Capdevila que en aquells precisos instants es trobava lliurat a les tasques pre-boles i inconfessables de pre-

parar una obra en tres actes, divuit actes de recomanació i sis mossos d'esquadra.

L'obra del citat senyor, avui, a primeres hores de la matinal, serà transportada al camp de la Bota amb el carro blindat.

SALA PARÈS
Avui fins el 10 de febrer
Exposicions de Pintures
de Rafael Llimona, Gussinyé i F. Vidal Palmada

Correspondència

Lluç. — Moltes gràcies per la invitació. La nostra visita no es farà esperar.

Manresà. — Massa llarg i massa històric.

Escamot. — Si no ho aclariu més...

B. U. C. — Agraïdíssims, encara que hani arribat tard. Un altre dia serà.

Charlot. — El mateix diem. Una altra llàstima i un altre dia.

Vachier. — Quan es regala un Reglament de Circulació, es regala també l'automòbil per a usar-lo. Les coses, ben fetes o no fetes.

Sans - Hospitalet. — Un saviàs que ingressa a la nostra acadèmia. El guardem en conserva.

J. F. - Reus. — Ens agrada més la llista, perquè resulta que en comptes d'un jurat de dones és un jurat de «Caballers». N'hi ha vuit!

EL GENERAL DENCAS

També estava encantat de la vida.

—Ja pot dir que la meua alegria ha estat immensa.

—Què diu, ara!

—El que sent. Aquesta suspensió em donarà temps per a organitzar els serveis del meu departament d'Assistència i Sanitat, digne complement dels meus inefables escamots.

—No l'entenen.

—Doncs, és molt senzill. Els serveis del meu departament, com el seu nom indica, han de servir per a assistir els osequiats amb les proves d'afecte i consideració dels escamots.

—Vol dir que els escamots els atonyinaran, i el departament de vostè s'encarregarà d'assistir a les víctimes i portar-les a la casa de socors o a l'hospital.

—Això mateix. O al cementiri, si convé.

LLUIS COMPANYS

El president de la Cambra ens ha dit:

—A fi i efecte que les males llengües callin, jo li diré la veritat i res més que la veritat.

—Digui, digui.

—Doncs, miri, la grip *diezmava* les files de diputats, i la vaga dels ebenistes no ens permetia d'estrenar els escons. Per a combatre la grip i la vaga hem decidit suspendre les sessions i no les reprendrem fins que aquests nostres dos enemics s'hagin declarat vençuts. Bien viva qui rira le dernier.

—Carum!

—Eh, què li sembla? ¿Oï que progresso? I aprofitaré les vacances per a acabar de polir el meu francès.

EL «DESCONÇOL», d'en LLI-MONA

La popular i coneguda estàtua d'en Llimona, que fa tants anys que plora al mig del llac del davant del Parlament, ens va fer també manifestacions.

—Digui que per a no desentonar amb els diputats, ja he començat de prendre les precaucions del cas.

—Ah, sí?

—Sí, de moment ja he encarregat una hamaca, la penjaré entremig de dos arbres, m'hi adormiré, i el dia que vulguin tornar a començar ja em despertaran.

Precaucions que cal adoptar davant de les senyores que usen **LUCIDAL GENOVÉ** per embellir els seus ulls **Farmàcia Genové - Rbla. de les Flors, 5**